

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

O FĂRĂMĂ DIN GLORIA SA

Și ai să vezi aura lui Dumnezeu

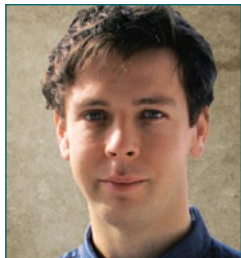
Transformarea Marthei

Bunătatea în acțiune

Eroii vieții mele

Ajutoare neașteptate

PREFAȚA EDITORULUI BUN – SAU DREPT?

Recent am dat peste un verset care se potrivește cu tema principală a acestui număr al revistei – bunătatea. L-am citit și înainte însă acum m-a impresionat în mod deosebit.

În această scrisoare către romani Pavel scrie: „Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară”.¹ O altă versiune biblică folosește „drept” în loc de „neprihănit”.

Asta m-a pus pe gânduri. Care este diferența dintre un om drept, sau neprihănit, și un om bun? Teologul John Gill sugerează că ceea ce Pavel vroia să spună era că primul este un om care la suprafață este un om moral și urmează litera legii, pe când un om bun face mai mult decât îi cere datoria.²

Eu cred că secretul este pur și simplu că bunătatea este dreptate amestecată cu o grijă sinceră pentru ceilalți oameni. Fără dragostea lui Dumnezeu care să ne motiveze nu putem fi buni, însă cu ea putem face mai mult decât ceea ce este drept și, astfel, pe ce ne punem amprenta are durată lungă.

Bineînțeles că Iisus este singurul care este complet bun, însă El se așteaptă de la noi să încercăm să-L imităm în viețile și în faptele noastre. El spune: „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui”.³ Dacă ne umplem cu bunătatea și cu dragostea Sa vom fi în stare să transmitem această bunătate și altora, să facem bine tuturor, ori de câte ori avem ocazia.⁴

Samuel Keating
Editor executiv

1. Romani 5:7

2. Vezi <http://www.biblestudytools.com/commentaries/gills-exposition-of-the-bible/romans-5-7.html>.

3. Luca 6:45

4. Vezi Galateni 6:10.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-150-X

UN VERITABIL BUN SAMARITEAN

DE JULIANA CONNOLLY

RECENT, DUPĂ CE AM CITIT UN ARTICOL PE SITE-UL BBC NEWS,¹ m-am confruntat cu câteva întrebări grele. Articolul, o poveste modernă a „bunului samaritean”, merită citit ca un exemplu inspirant despre impactul pe care îl poate avea o singură faptă de iubire.

Citind această poveste m-a făcut să-mi evaluez propriile mele fapte din ultima vreme. Am făcut și eu la fel? Aș fi dispusă să-mi risc viața ca să ajut un străin la nevoie? Nemulțumită de răspunsurile pe care le-am dat am încercat și alte întrebări mai puțin dramatice. Ar spune prietenii mei despre mine că sunt o persoană săritoare? Am făcut ceva pur altruist în ultima vreme?

Dacă sunt foarte sinceră cu mine însămi ar trebui să spun că mai tot timpul sunt absorbită în lumea mea. Cu toții avem zile când ne concentrăm puțin prea mult asupra problemelor, lucrurilor și dorințelor noastre, zile când trecem prin viață privind mai mult în jos decât în sus și în jurul nostru. Îmi amintesc de

citatul dureros de sincer: „Există două feluri de egoiști: cei care o admit și restul.”²

Deci, presupun că pentru „restul” este sănătos să li se reamintească din când în când despre lumea din jurul lor, despre nevoile celorlalți, despre puterea dragostei; să ne oprim și să avem o discuție cu conștiința noastră și să vedem unde ne clasăm. Există vieți pe care le putem atinge dacă am privi mai des în jurul nostru, iar uneori ar trebui să apășăm butonul de pauză și să privim în jurul nostru pentru a face lucrul acesta.

Un aspect important este că putem atinge oamenii cu dragostea indiferent unde trăim, indiferent de ce slujbă avem sau în ce direcție se îndreaptă viața noastră. Cred că aceasta va fi rugăciunea mea pentru o vreme.

JULIANA CONNOLLY TRĂIEȘTE ÎN AUSTIN, TEXAS, ȘI ESTE CONSULTANT ÎN CERCETARE ȘI PRODUCȚIE PENTRU THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

Hristos nu are alt trup decât pe al tău,

Nu are alte mâini, alte picioare pe pământ decât pe ale tale, Ai tăi sunt ochii cu care El privește cu milă asupra acestei lumi,

Ale tale sunt picioarele cu care El merge să facă bine, Ale tale sunt mâinile cu care El binecuvăntează întreaga lume.

Ale tale sunt mâinile, ale tale sunt picioarele, Ai tăi sunt ochii, tu ești trupul Său,

Hristos nu are acum alt trup decât pe al tău,

Nu are alte mâini, alte picioare pe pământ decât pe ale tale, Ai tăi sunt ochii cu care El privește cu milă asupra acestei lumi.

Hristos nu are acum alt trup pe pământ decât pe al tău.

—Atribuită Teresei de Avila (1515-1582) ■

1. <http://www.bbc.co.uk/news/magazine-12043294>

2. Dr. Laurence J. Peter

O FĂRĂMĂ DIN GLORIA SA

DE MARIA FONTAINE, ADAPTARE

EU ȘI PETER PETRECEAM CÂTEVA ZILE LIBERE ÎNTR-UN ORĂȘEL DE PE LITORAL. Într-o după-masă târzie eu mă plimbam pe plajă și am văzut o imagine amețitor de frumoasă formându-se înaintea ochilor mei.

Norii răsfițați au început să ia culori pastel de portocaliu, violet și auriu pe fondul albastrului închis al cerului. Mie îmi plac foarte mult apusurile de soare dar rar dau peste unul atât de deosebit că nu-mi pot lua ochii de la el. Iar de data asta Marele Pictor cu siguranță că mi-a captat atenția cu acesta. Era ca și cum parcă turna lumină colorată lichidă pe fiecare nor. Culoarea se aduna și se aduna până când parcă dădea pe dinafară iar valurile lor de lumină erau ca

un caleidoscop de frumuseți în continuă schimbare.

Toate celelalte lucruri au devenit neimportante pe lângă această capodoperă în desfășurare înaintea ochilor mei. Ușor, această imagine s-a scurs în jos și parcă a înghițit oceanul, transformându-l într-o mare de culori vii, ușor și neted precum o oglindă în depărtare,

și pulverizând lumini aurii când valurile se spărgeau pe nisip la câțiva pași de unde stăteam eu. M-am simțit cufundată în această frumusețe. Era ca și cum acest apus îmi transmitea încurajarea și dragostea lui Dumnezeu pentru mine.

Culorile au început să se reflecte în nuanțe mai închise pe un promontoriu cu un mic vârful care ieșea din apă, undeva mai la distanță. Era ca și cum explozia de lumină vie a trecut de marginea cerului pe piscuri și clădiri, punctându-le și transformându-le temporar în giuvaere lucitoare de nuanțe de roșu și auriu sclipitor.

Transformarea intensă a cerului a trecut progresiv de la culori pastel la nuanțe mai puternice de roșu sângieriu și burgund, vârgat cu dungi de albastru regal și arămiu. În final, după vreo cincisprezece minute, care însă mi s-au părut doar câteva clipe, priveliștea magnifică a început să pălească. Gloria sa a trecut lin în ceața serii ca să picteze lumea în altă zi.

Stând acolo în întunericul progresiv al serii, precum un copil uimit de grandiosul final al unei demonstrații masive de artificii, sperând fără speranță că va începe din nou, mi-a trecut prin minte gândul că această manifestare de putere și frumusețe uluitoare de glorioasă și imposibil de complexă a fost un simplu gând, o clipire din ochi pentru Dumnezeu. A fost o fărâmă din imensitatea abilităților Sale – o mică particulă în universul vast al puterii Sale. Dacă acest mic și trecător moment m-a impresionat într-atât și m-a lăsat fără cuvinte cu frumusețea lui copleșitoare, cum aș putea să mi-L imaginez sau să Îl înțeleg pe Creatorul ei, cel care poate picta cerul cu o asemenea grandoare și să îl șteargă într-o clipă, ca și cum ar fi fost doar aura sau atmosfera Sa în treacăt.

Uneori ne blocăm în universul nostru pământesc, temându-ne și îngrijorându-ne că suntem singuri cu necazurile noastre și că trebuie să le rezolvăm

singuri. Dar în momente precum acesta, răsunetul realității că suntem iubiți profund de cineva care poate face ca cerul să explodeze de frumusețe cu nimic mai mult decât un simplu gând îmi reamintește în cine mă încred. Ce mi-a spus Dumnezeu cu acea măreață artă cerească a fost: „Eu pot crea orice. Eu pot susține orice. Eu pot păzi orice. Eu pot rezolva orice problemă. Eu sunt frumusețea. Eu sunt puterea. Eu sunt dragostea și fac lucrul acesta pentru tine”.

Astfel de momente mă ajută să-mi reamintesc că Acel atotputernic care a creat asemenea măreție efemeră pentru creațiile Sale este foarte conștient de nevoile și de dorințele noastre cele mai mărunte, călăuzindu-ne și îngrijindu-se de noi prin lucruri majore și mărunte. Cum am putea vreodată să ne îngrijorăm că ne-ar putea uita, sau că nu este în control absolut și perfect asupra fiecărui detaliu al vieților noastre?

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

DE IRIS RICHARD

EROII VIEȚII MELE

ERA ANUL 1977, iar cu un an înainte eu și Karl părăsisem Germania într-o rulotă. Călătoria noastră ne dusese deja prin Italia, fosta Iugoslavie, Grecia, Turcia, Iran, Afganistan și India. Speram să ajungem apoi în Nepal, să cumpărăm acolo o fermă la munte și să ne stabilim într-un mod de viață liniștit, departe de societatea modernă.

Bugetul nostru era strâns și de obicei mâncam la cafenele mici de-a lungul drumului sau cumpărăm mâncare din magazinele locale, așa că n-a fost nici o surpriză că m-am îmbolnăvit de hepatită. Ajunsesem într-un golf minunat de pe litoralul din Goa, însă din nefericire nu aveam nici

o facilitate medicală în preajmă iar starea mea de sănătate se deteriora. Unii săteni localnici au observat starea mea disperată și veneau zilnic să mă hrănească cu papaia și lapte proaspăt de nucă de cocos. Mulțumită ajutorului lor m-am făcut bine și m-am repus pe picioare, pierdusem 10 kilograme dar eram din nou sănătoasă.

Când, în cele din urmă, am ajuns în Nepal, petrecusem deja o perioadă de probă într-o mănăstire budistă dar nu găsisem ceea ce căutam. Cred că era ceva mai important pentru noi dar pe moment eram confuză. Cărui Dumnezeu trebuia să mă rog? Așa mă întrebam uneori privind

la multitudinea de stele pe cerul senin de munte.

Atunci a fost rândul lui Karl să facă hepatită. Eram deja din nou în India iar eu condusesem toată noaptea în timp ce Karl era culcat în spate cu febră. Dimineața devreme am găsit un motel în care erau cazați și niște călători europeni. Unul dintre ei, David, vorbea germana și ne-a ajutat să găsim un doctor și o cameră de închiriat.

David se hotărî să rămână și el câteva zile cu noi. „Să vă citesc ceva dintr-o carte care mie mi-a schimbat viața” ne-a spus când ne-am întâlnit cu el în următoarea zi.

Ne-am făcut apoi o rutină să citim câte un paragraf scurt din Cuvântul lui Dumnezeu până ce Karl și-a recăpătat puterea. Înainte de a pleca David ni l-a prezentat pe Mântuitorul său, pe Iisus, și ca urmare Cuvintele Lui din Biblie au devenit lumina mea călăuzitoare de atunci înainte.

Sătenii din Goa erau niște străini loviți de sărăcie însă mila și grija lor mi-au salvat viața. David fusese și el un străin însă mulțumită lui eu am găsit un scop și o direcție în viața mea. Situația mea astăzi este rezultatul combinat al bunătății acelor străini altruști pe care i-am întâlnit în India în toamna aceea.

IRIS RICHARD ESTE CONSULTANT ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1994. ■

FACEREA DE BINE – CALITATEA EXEMPLARĂ

DE RAFAEL HOLDING

DE LA CREȘTINI SE AȘTEAPTĂ SĂ FIE OAMENI BUNI. De fapt, mulți ne-creștini se așteaptă la mai multe de la creștini decât de la ei înșiși sau de la alții. Iisus Însuși le-a zis primilor creștini: „Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri”.¹ Asta nu înseamnă că trebuie să ne purtăm de parcă noi suntem mai buni. Aceasta nu este bunătatea pe care o dă Iisus. Ci mai degrabă bunătatea din inimă arătată

1. Matei 5:14-16

2. Vezi 2 Samuel 11; Psalmul 51;
1 Samuel 13:14.

3. Vezi Fapte 9:1-16.

4. Vezi Luca 7:36-50; 8:2-3.

prin sinceritate, empatie, ajutorare și multe alte feluri.

Din păcate noi creștinii putem prelua și ideea greșită că trebuie să fim perfecți, ceea ce, bineînțeles, nici unul dintre noi nu este sau nu poate fi. Suntem cu mult mai buni dacă facem ce putem mai bine, dacă ne mărturisim cu sinceritate și smerenie defectele și greșelile, iar apoi Îi dăm lui Dumnezeu slava pentru orice lucru bun pe care îl facem. Aceasta este ideea Lui de facere de bine.

Dacă faci ce poți tu mai bine și ai încredere în Dumnezeu pentru restul atunci bunătatea Sa va străluci.

RAFAEL HOLDING ESTE SCRITOR ÎN AUSTRALIA. „BUNĂTATEA – CALITATEA EXEMPLARĂ” ESTE PRELUATĂ DIN CARTEA *DARURILE LUI DUMNEZEU [GOD'S GIFTS]* DIN COLECȚIA *GET ACTIVATED*, DISPONIBILĂ ÎN LIMBA ENGLEZĂ ÎN MAGAZINUL ONLINE AURORA ([HTTP://SHOP.AURO-RAPRODUCTION.COM/](http://shop.auro-raproduction.com/)). ■

SFINȚI PĂCĂTOȘI

Ideea lui Dumnezeu despre bunătate este de obicei diferită de a noastră. Regele David a complotat omorârea unui om ca să-i poată lua nevasta. Însă David știa că este păcătos și că singura lui speranță era dragostea, mila și iertarea lui Dumnezeu și pentru că s-a căit foarte mult și L-a iubit pe Dumnezeu cu mult mai mult după acel incident, Dumnezeu l-a numit pe David un om după placul Său.² Dumnezeu l-a luat pe apostolul Pavel, un persecutor fanatic al primilor creștini și l-a făcut unul dintre cei mai mari creștini din toate timpurile.³ Iisus a luat o prostituată posedată, pe Maria Magdalena, și a făcut-o unul dintre ucenicii Lui preferați.⁴

Ideea lui Dumnezeu despre bunătate nu este cea de perfecțiune fără păcat. Ci de păcătos care știe că nu este bun în el însuși și depinde total de bunătatea lui Dumnezeu. Aceștia sunt singurii sfinți care există; nu există alții!

—*David Brandt Berg*
(1919–1994) ■

DE ALEKSANDRA RADMANOVIC

CE ESTE FRUM

RECENT AM FĂCUT UN STUDIU DESPRE CÂT DE DES APARE ÎN BIBLIE CUVÂNTUL „FRUMOS”.

Am aflat că Vechiul Testament este plin de femei frumoase. Sara era frumoasă.¹ Rebeca era *foarte* frumoasă.² Rahela era încântătoare la trup și frumoasă.³ Fetele lui Iov erau mai frumoase decât toate femeile din ținut.⁴ Și lista se continuă. Dar cred că preferata mea este Abigail. Abigail era frumoasă și inteligentă.⁵ Ce și-ar dori mai mult o femeie să se spună despre ea?

1. Vezi Geneza 12:10.

2. Vezi Geneza 24:16.

3. Vezi Geneza 29:17.

4. Vezi Iov 42:15.

5. Vezi 1 Samuel 25:3.

6. Vezi <http://thesaurus.yourdictionary.com/beautiful>.

Am ajuns la concluzia că în această veche cultură biblică calitățile spirituale erau mai căutate decât sunt astăzi, ceea ce era bun, sănătos și dumnezeiesc era considerat și frumos. Așa că o femeie evlavioasă era considerată frumoasă atât de Dumnezeu cât și de oameni. Frumusețea nu ținea atât de imaginea exterioară, de proporții, măsuri și forme.

Însă ceea ce mi-a atras în mod deosebit atenția despre acest subiect a fost o scurtă povestire din Evanghelia după Marcu:

MARCU 14:3: „Pe când ședea Iisus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat

mirul pe capul lui Iisus”.

Citiseram povestea și înaintea dar nu am observat detaliul că femeia spărsese vasul. Deoarece parfumul era foarte scump probabil că și vasul de alabastru în care era ținut era scump. Cu toate acestea ea l-a spart, probabil ca să arate că Iisus reprezenta totul pentru ea. Dorea să-I dăruiască totul, ce era mai bun, ce avea ea cel mai de preț și mai scump lucru, fără rezerve.

MARCU 14:4: „Unora dintre ei [cei prezenți] le-a fost necaz, și ziceau: ‚Ce rost are risipa aceasta de mir?’ ”

Este așa ușor să judecăm lucrurile în mod superficial. Uneori este greu de înțeles în profunzime ce anume motivează un om mai ales atunci când acționează într-un mod neobișnuit.

OS?

MARCU 14:5: „,Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei[mai mult decât echivalentul unui salariu pe un an] și să se dea săracilor.’” Și au certat-o cu asprime.

MARCU 14:6: „Dar Iisus le-a zis: ,Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine’.”

Iată aici cuvântul pe care îl căutam, *frumos*, definit ca „ceea ce aduce cea mai mare satisfacție simțurilor sau minții și sugerează că obiectul plăcerii se apropie de concepția de ideal a persoanei”.⁶ Iisus a văzut în inima ei, a trecut de ceea ce era o demonstrație adecvată, rezonabilă, obișnuită sau așteptată a credinței și convingerilor religioase ale cuiva și a afirmat că pentru El faptele ei erau ideale. Și de asemenea vedem aici convingerea lui Iisus

de a susține și de a apăra pe cineva neînțeles și judecat aspru și pe nedrept.

MARCU 14:7: „Căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, și le puteți face bine oricând voiți: dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.”

Lumea este plină de lipsuri și de nevoi, însă ocaziile de a arăta dragoste celor care înseamnă cel mai mult pentru noi sunt limitate.

MARCU 14:8: „Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.”

Lucrul mărunț pe care ea l-a putut face a însemnat foarte mult pentru cel pe care ea îl iubea și în care credea.

MARCU 14:9: „Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

Această femeie crezuse în Iisus și a fost motivată să își pună credința în acțiune. Ea a folosit ce a avut, a făcut ce a putut, cu originalitate și creativitate, și nu i-a fost teamă să o arate. Asta înseamnă să fii pe deplin sincer și autentic. A făcut-o faimoasă și a ilustrat

Adevărul, bunătatea și frumusețea sunt fațete diferite ale aceluiași întreg.

—Ralph Waldo Emerson (1803-1882)

Una dintre principalele reguli ale religiei este să nu pierzi nici o ocazie de a-L sluji pe Dumnezeu. Și, pentru că El este invizibil ochiului uman, trebuie să-L slujim prin aproapele nostru; ceea ce El primește ca și cum i-am fi făcut-o Lui însuși dacă ar fi stat vizibil înaintea noastră.

—John Wesley (1703-1791)

Dacă înțelegem că prima și fundamentală noastră datorie este să-L iubim în primul rând pe Dumnezeu și să-i iubim pe ceilalți oameni, chiar și pe dușmanii noștri, de dragul lui Dumnezeu, atunci ne putem bucura în orice condiții de liniște sufletească.

—A. W. Tozer (1897-1963)

ceea ce consideră Dumnezeu ca fiind frumos.

Există nenumărate modalități de a-I sluji lui Dumnezeu și de a ne arăta dragostea și adorația noastră față de El. Când inspirația ne vine din inimă și suntem sinceri cu noi înșine, atunci faptele, precum faptele acelei femei, vor lăsa un exemplu de urmat pentru alții spre alte frumuseți ale lui Dumnezeu și ale Duhului Său.

ALEKSANDRA RADMANOVIC
ESTE MAMĂ, PROFESOARĂ ȘI
LIFE COACH ÎN BUCUREȘTI,
ROMÂNIA. ■

Transformarea Marthei

DE DINA ELLENS

AM ÎNTÂLNIT-O PENTRU
PRIMA OARĂ PE MARTHA
CÂND STĂTEA PE O BANCĂ
ÎN PARCUL ÎN CARE ÎMI
SCOTEAM BEBELUȘUL LA

PLIMBARE. Eu și soțul meu eram căsătoriți de doi ani și de curând am avut primul nostru copil. Martha privea în gol și nu m-a observat când m-am așezat lângă ea ca să mă ocup de băiețelul meu de opt luni care nu mai avea stare în cărucior.

Când l-a observat, Martha s-a luminat la față și ne-a zâmbit, mie și bebelușului. Am intrat în vorbă cu ea și am aflat că fusese asistentă și moașă, acum pensionară. Martha era subțire și mică de statură și deși avea peste 60 de ani încă își mai purta părul buclat, lung până la umeri. Îmi povesti că nu se căsătorise niciodată dar că a iubit mereu bebelușii și a ajutat la aducerea pe lume a sute de bebeluși.

Continuând să vorbim mi-a explicat că a renunțat pentru o perioadă la slujbă din cauza programului prelungit și intens. Mai pe urmă am aflat

1. Ioan 8:12

2. Proverbe 4:18

că avusese o cădere nervoasă și că se chinuia să-și revină și să depășească stările recurente de depresie, iar întreruperea serviciului a devenit permanentă.

Mi-a explicat că îi place să vină în parc deoarece în natură se simte liniștită. I-am spus ceea ce spusese Iisus odată: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”¹ și înainte ca să plece din parc în acea zi Martha s-a rugat să-L primească pe Iisus ca Mântuitor personal.

De atunci Martha a fost un alt om. A început să studieze Biblia și a început să-și petreacă aproape tot timpul ajutându-i pe alții, în vreme ce accesele ei de depresie au devenit tot mai puține și mai rare.

După vreun an Martha a apărut la ușa noastră cu o cădiță de bebe plină cu lucruri pentru nou-născuți. „Asta este pentru tine” mi-a spus ea zâmbind. „Felicitări pentru că ești din nou însărcinată!”

Am rămas fără cuvinte. Nu spusese încă decât

soțului că eram din nou însărcinată. Însă cumva, Martha știa. Și și-a făcut timp să stângă acest minunat cadou surpriză pentru mine și pentru micuțul ce avea să vină.

La vremea hărăzită eu și soțul meu am fost fericiți să primim în familia noastră un băiețel sănătos. Însă după naștere au apărut niște complicații și eu am făcut o infecție și febră. Din fericire asta nu a afectat bebelușul iar el a putut sta cu mine în cameră în vreme ce soțul se ocupa de fiul nostru mai mare. Dar nu am fost singură: Când Martha a aflat de situația mea și-a făcut imediat bagajul și s-a mutat în camera mea de suferință.

Timp de două săptămâni ea a fost cu mine zi și noapte, având grijă de mine. După ce alăptam ea lua bebelușul și îi schimba scutecul și îl punea la culcare în pătuțul lui. Martha îmi făcea de mâncare mâncăruri hrănitoare care m-au ajutat să-mi recapăt puterea și încet-încet febra și infecția au trecut. Martha mi-a fost un stâlp de mângâiere și încurajare în toată această perioadă, vorbind cu mine, citindu-mi și rugându-se pentru mine.

Martha a continuat să fie un musafir frecvent în casa noastră până într-o zi când a venit cu o veste mai serioasă. Fusese diagnosticată cu cancer și trebuia să fie imediat internată în spital. În ciuda a tot ce putea face medicina pentru ea, nu după mult timp Martha a trecut în lumea cealaltă calmă și împăcată.

Unul dintre versetele preferate ale Mathei era: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei”.² Martha și-a descoperit Mântuitorul și din acel moment lumina iubirii Sale a strălucit tot mai tare în viața ei și a inspirat-o să devină tot mai mult precum El.

DINA ELLENS A PREDAT PESTE 25 DE ANI ÎN ȘCOALĂ ÎN ASIA DE SUD-EST. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎN PASIUNEA EI DE A SCRIE. ■

EXERSEAZĂ, EXERSEAZĂ, EXERSEAZĂ

DE HENRY DRUMMOND, ADAPTARE

VIAȚA NU ESTE O VACANȚĂ, ci o continuă educare. Ce face ca un om să fie bun la tenis? Exercițiul. Ce face ca un om să fie un artist bun, un sculptor bun, un muzician bun? Exercițiul. Ce face ca un om să fie un lingvist bun? Exercițiul. Ce face ca un om să fie un om bun? Exercițiul. Nimic altceva. Dacă un om nu-și exersează brațul nu își va dezvolta bicepsii; iar dacă un om nu-și exersează sufletul nu își dezvoltă mușchiul sufletului său, nu obține tărie de caracter, forță morală, frumusețea progresului spiritual.

Dragostea nu este o emoție entuziasmată. Este o expresie complexă, puternică și viguroasă a întregului caracter creștin – firea lui Hristos în plinătatea sa. Iar componentele acestui caracter măreț nu se clădesc decât prin exercițiu neîncetat.

HENRY DRUMMOND (1851-1897) A FOST EVANGHELIST, SCRIITOR ȘI ORATOR SCOȚIAN. ■

Bunătatea în acțiune

Este o mare greșeală să gândești că poți fi mareț fără bunătate și o spun cu siguranță că nu există un om cu adevărat mareț care să nu fie în același timp cu adevărat moral.

—*Benjamin Franklin*
(1706-1790)

Fă tot binele pe care îl poți face, în toate felurile în care îl poți face, tuturor celor cărora îl poți face, în orice loc, la orice moment, cu tot avântul, cât de mult timp poți.

—*John Wesley* (1703-1791)

Viața devine mai grea pentru noi atunci când o trăim pentru alții, dar devine și mai bogată și mai fericită.

—*Albert Schweitzer*
(1875-1965)

În viață nu poți face niciodată prea devreme un lucru bun fiindcă nu știi niciodată cât de repede va fi prea târziu.

—*Ralph Waldo Emerson*
(1803-1882)

Bunătatea este dragostea în acțiune, dragostea cu mâinile sale pe plug, dragostea cu povara în spate, dragostea urmându-I pașii care au mers peste tot făcând binele.

—*James Hamilton* (1710-1783)

Să nu spui niciodată că dacă oamenii ne fac nouă bine atunci le vom face și noi lor bine; iar dacă oamenii ne fac rău atunci le vom face și noi lor rău; ci stabilește că dacă oamenii îți fac un bine atunci fă-le și tu lor; iar dacă îți fac rău atunci să nu le faci și tu lor rău.

—*Muhammad* (570-632)

Cucerește cu daruri un om care nu dăruiește niciodată; supune cu dreptatea un om nedrept; învinge cu blândețe un om mândros și doboară cu bunătate un om rău.

—*Proverb indian*

Libertatea, moralitatea și demnitatea umană a individului constă exact din asta: că el face bine nu pentru că este constrâns ci pentru că gândește liber, o dorește și îi face plăcere.

—*Mikhail Bakunin* (1814-1876)

Nu este ceea ce proclamă ci ceea ce practică ce îi face pe oameni să fie buni.

—*Proverb grecesc*

Idealurile care au strălucit întotdeauna înaintea mea și care m-au umplut de bucuria de a trăi sunt bunătatea, frumusețea și adevărul. Nu m-a interesat niciodată să-mi pun ca țel confortul sau fericirea; un sistem de principii etice clădit pe acestea ar fi suficient doar pentru o turmă de vite.

—*Albert Einstein* (1875-1955)

Binele este produsul măiestriei etice și spirituale a individului; nu poate fi făcut pe bandă rulantă.

—*Aldous Huxley* (1894-1963)

Să fii bun este nobil; dar să le arăți altora cum să fie buni este mai nobil și mai puțin problematic.

—*Mark Twain* (1835-1910)

Bunătatea este singura investiție care nu dă greș niciodată.

—*Henry David Thoreau*
(1817-1862) ■

ALEGEREA UNEI MAME

DE RENEE CHANG

NIMENI DINTRE PRIETENII SAU FAMILIA ei nu a înțeles de ce a făcut-o și majoritatea dintre ei ar vrea să o scuture puțin ca să se trezească la realitate. Motivația lor avea sens. May avea peste 45 de ani și trăia singură de când fiica ei se mutase. Avea de asemenea datorii. Și totuși iată că creștea copilul fostului ei soț făcut cu altă femeie.

May se măritase devreme și la 20 de ani era deja divorțată, dar chiar și înainte de asta își crescuse primul copil singură deoarece fostul soț era dependent de droguri și era mai mult la închisoare decât în libertate.

Apoi, după vreo alți 20 de ani, el a reapărut din senin și i-a cerut o favoare. Avea un copil cu o altă femeie și vroia ca May să aranjeze ca bebelușul să fie preluat în orfelinat înainte ca el să meargă din nou la închisoare. Micuța Joline

fusese abandonată de mama ei și se părea că îi era destinată o viață într-o instituție de stat.

În schimb May a aranjat să țină ea bebelușul și îl creștea de cinci ani. Nu i-a fost ușor. May lucrează din greu ca să se întrețină iar Joline este foarte activă. Însă May este de neclintit.

„Oamenii îmi spuneau că Joline este o mare povară și că nu merită sacrificiul pe care îl fac ca să mă îngrijesc de ea. Dar nimeni nu m-a întrebat cum mă simt eu și nu m-a ascultat cu adevărat ca să afle motivul pentru care fac lucrul acesta.”

„După ultima mea relație eșuată am simțit că am pierdut orice motiv pentru care să trăiesc și că nu voi mai avea niciodată o familie normală. Dar când am văzut pentru prima oară zâmbetul lui Joline și cu mânuța ei m-a prins de deget am

știut că era cineva care mă iubește și care are nevoie de mine. Joline nu este o povară, ci sursa mea de dragoste și bucurie.”

Chiar atunci apărură Joline și își puse brațele în jurul gâtului lui May și o sătură pe obraz. „Te iubesc, mami. Tu ești cea mai bună din lume!” May se lumină la față ca o mamă mândră ce era.

Atunci am înțeles. May avea dreptate, chiar dacă alții o judecaseră greșit. În loc să lase ghinioanele și greutățile vieții să o tragă în jos într-o spirală de auto-compătimire ea a ales să se concentreze pe a dăruii ceea ce încă putea. Și astfel a găsit și ea fericirea care până atunci o ocolise.

RENEE CHANG ESTE DIRECTOAREA UNEI FIRME DE CONSULTANȚĂ ÎN TAIWAN. ■

PROFESOR INVOLUNTAR

DE ELSA SICHROVSKY

VREMEA ERA PERFECTĂ ȘI MAJORITATEA PRIETENILOR mei așteptau cu nerăbdare weekendul relaxant, dar nu și eu. O boală recentă m-a făcut să fiu în urmă la școală și aveam un munte de proiecte, rapoarte și teme de completat înainte de sfârșitul lunii. Mă simțeam copleșită și cu bateriile la pământ.

După câteva ore de muncă îndârjită nu făcusem prea mult progres, de aceea am hotărât că puțin timp în natură ar putea să-mi împrăspăteze sufletul și m-am pornit spre un parc din apropiere. Aleile și peluzele de obicei liniștite erau acum pline de părinți și copii iar răsetele și vocile lor vioaie umpleau aerul.

Mă plimbam de ceva vreme când țipătul înflăcărat al unui copil mi-a atras atenția. M-am întors și am văzut un tată jucându-se fotbal cu fiul său care era cam de trei anișori. Băiețelul alerga frenetic pe teren, lovind și urmărind mingea. De cele mai multe ori el nici nu lua contact cu mingea și a ratat multe din pasele pe care i le dăduse tatăl său, dar a continuat să se joace cu atâta pasiune și entuziasm că nu m-am putut abține să nu zâmbesc.

După ce l-am privit un timp am observat ceva neobișnuit la brațul drept al tatălui. În vreme ce restul corpului i se mișca zvelt când alerga și lovea mingea, mâna și brațul drept îi stăteau nemișcate. Fără vreo reticență el îi făcu semn

Unul dintre cele mai mari daruri pe care mi le-a dat tatăl meu – neintenționat – a fost să văd curajul cu care a făcut față dificultăților. El a fost tot timpul neclintit, complet calm, același om debordant, amuzant și jovial.
— Ben Okri (n. 1959)

Viața este plină de spini și nu cunosc un alt remediu decât să treci cât mai repede prin ei. Cu cât ne lungim agonia în nenorocirile noastre cu atât mai mare este puterea lor de a ne face rău.
— Voltaire (1694-1778)

fiului cu mâna bună și îi pasă din nou mingea.

În lumina apusului m-am îndreptat și eu spre casă, cu râsul molipsitor al celor doi încă răsunându-mi în urechi. Nu cred că tatăl respectiv se considera un bun profesor de morală însă fără știrea lui în acea după-masă de duminică el a devenit inspirația mea. Exemplul său de voioșie și altruism m-a ajutat să-mi văd problemele mele mărunte într-o altă lumină și m-a încurajat să fac față provocărilor din viața mea cu același curaj și credință.

ELSA SICHROVSKY ESTE ELEVĂ DE LICEU ȘI TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN. ■

BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU

**BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU
ȚINE ÎN VECL.—PSALMUL 52:1**

Lucrurile bune apar în viața noastră în nenumărate feluri: prieteni și familie, sănătate și fericire, un acoperiș deasupra capului și mâncare pe masă, plăcerea ce o găsim în muzică, artă și literatură. Biblia ne învață că Dumnezeu este la originea acestei binecuvântări: „Faptul că un om mănâncă și bea și duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci, este un dar de la Dumnezeu”.¹ „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor”.²

Aceste daruri, pe cât de minunate sunt, sunt doar o mică ilustrare a iubirii lui Dumnezeu. Cât de ușor este ca în forfota zilnică să trecem cu vederea cea mai importantă manifestare a bunătății lui Dumnezeu – darul Său pentru noi în persoana Fiului Său, Iisus Hristos. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.³

Am putea spune că Iisus este

bunătatea lui Dumnezeu încarnată. Iar acest dar ne duce la un altul: „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru”.⁴

Dumnezeu nu trebuia să-L trimită pe Fiul Său; iar Iisus nu trebuia să-și dea viața pentru noi, însă a făcut-o și în consecință noi suntem eligibili să primim iertarea păcatelor și siguranța eternității în prezența iubitoare a lui Dumnezeu. Fără sacrificiul lui Iisus, fără suferința Lui pe cruce, fără moartea Lui, fără învierea Lui și triumful Lui asupra morții, noi nu am avea promisiunea vieții veșnice.

Pentru acest exercițiu spiritual fă-ți timp să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru darul Său al mântuirii. Mulțumește-i că L-a trimis pe Iisus să moară în locul tău. Mulțumește-I pentru darul iertării și izbăvirii. Folosește cuvintele tale sau ai putea folosi această rugăciune:

„Îți mulțumesc, Dumnezeule, că L-ai trimis pe Fiul Tău, pe Iisus, să poarte pedeapsa pentru toate greșelile și eșecurile mele.⁵ Te rog să-mi ții inima, mintea și viața deschise față de Tine, ca să-mi amintesc mereu de bunătatea Ta.”

ABI F. MAY ESTE EDUCATOARE ȘI SCRITOARE ÎN MAREA BRITANIE ȘI FACE PARTE DIN ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*). ■

1. Ecleziastul 3:13
2. Iacov 1:17
3. Ioan 3:16
4. Romani 6:23
5. Vezi 1 Petru 2:24.

*Răscumpărat – cât mă bucur să
o proclam!*

*Răscumpărat prin sângele
Mielului;*

*Răscumpărat prin mila Sa
infinită,*

*Acum, pe vecie, eu sunt copilul
Lui.*

—Fanny Crosby (1820–1915)

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Mai mult decât un grăunte de nisip

Dacă îți faci timp să te umpli cu Mine, Eu îți voi îmbogăți resursele. Cu cât Îmi dai mai mult din tine cu atât mai mult îți voi da Eu din Mine – dragostea Mea, puterea Mea, ungera Mea, darurile Mele, înțelepciunea Mea, binecuvântările Mele, tăria Mea, suplinirea nevoilor, protecția Mea, creativitatea Mea, inteligența Mea, mulțumirea Mea, bucuria Mea, pacea Mea.

Toate aceste lucruri sunt parte din bunătatea Mea. Toate îți stau la dispoziție și pot deveni o parte mai mare din viața ta, zi de zi. Cu cât ajungi să Mă cunoști mai bine și înveți să primești mai clar și mai direct de la Mine, poți avea din ce în ce mai mult din aceste minunate daruri și comori. Ele cresc și se multiplică în inima ta și în viețile celorlalți pe care viața ta îi atinge.

Să nu crezi niciodată că ești doar unul dintr-o mulțime, un grăunte de nisip în lume și că ceea ce faci nu are nici un efect asupra altora sau asupra societății din jurul tău. Căci are. Tu poți face lumea un loc mai bun, în felul tău aparte, prin ceea ce spui și ceea ce faci. Tu poți lucra împreună cu Mine ca să aduci mai mult din natura, din iubirea și din bunătatea Mea în lume. Când ești călăuzit de Mine și lucrezi prin puterea Duhului Meu, lucrurile pe care le faci ajută la împlinirea planului Meu perfect în viețile tuturor celor implicați.

